

Pericopa BeMidbar - „De la vârsta de douăzeci de ani în sus” - de la ce vârstă sunt numărați evreii [anul 5780]

Cartea BeMidbar/Numeri începe cu un recensământ executat de Moșe Rabenu la fiecare trib în parte. Porunca divină pe care o primește Moșe la începutul pericopei este foarte explicită: „Numărați capetele întregii adunări a fiilor lui Israel după familiile lor, după casele părinților lor, după numele tuturor bărbaților după capetele lor; de la vârsta de douăzeci de ani în sus pe toți cei care ies la luptă (recrutare), numărați-i după cetele lor, tu și Aharon” (Numeri 1:2-3). Cu alte cuvinte, [sunt numărați numai bărbați și numai de la vârsta de douăzeci de ani în sus](#).

Această numărătoare a populației cuprinde un loc important în pericopele BeMidbar, Naso și Pinhas. În literatura înțelepților Hazal, ajunge până acolo încât cartea Numeri este numită și „Humaș număraților” (de exemplu Mișna tractatul Ioma 7:1). O numărătoare asemănătoare este efectuată în pericopa Ki Tisa în legătură cu plata de o jumătate de șekel (vezi Exod 38:25-26).

Întrebarea care se pune este de ce Toraua a stabilit vârsta de douăzeci de ani ca vârsta de la care se începe numărătoarea? Care sunt consecințele pe *halachot* și reguli care vor fi stabilite mai târziu?

Un răspuns prea simplu se află chiar în versetul nostru: vârsta de douăzeci de ani este vârsta la care sunt bărbații recrutați.

Însă explicația este cu mult mai complicată. Înțelepții din primele generații numiți Tanaim au avut dispute în cea ce privește vârsta de majorat din punct de vedere juridic atât la bărbați cât și la femei. Bet Șamai (casa, adică școala lui Șamai) susțineau că vârsta majoratului este și la femei și la bărbați vârsta de optsprezece ani. Rabi Eliezer însă susținea că vârsta de majorat la bărbați trebuie să fie vârsta de douăzeci de ani. La fel susținea și Rabi Iehuda Hanasi.

O indicație foarte interesantă în cea ce privește această vârstă găsim în manuscrisul din Qumran de la Marea Moartă. Una dintre sectele care activau acolo pe vremea aceea este numită „Legământul Damascului”. Unul din principiile acestei secte era vârsta de acceptare la intrarea în sectă. După regulile lor, vârsta la care cineva putea să jure loialitate era de la douăzeci de ani în sus. Chiar și cei născuți în cadrul sectei nu erau considerați membri decât după ce au ajuns la majorat, adică la vârsta de douăzeci de ani. Toate acestea apar în sulul numit „Brit Damesek”, Legământul Damascului, cap. 15:4-5.

Condiție asemănătoare găsim și la o altă sectă, mult mai cunoscută, secta „Haiahad” (împreună), despre care se crede că ar fi rădăcinile ideii de creștinism. În sulul „Serech Haeda 1:8-9” (Tractatul comunității) apare aceeași regulă de acceptare în rândurile sectei.

Aceeași limită de acceptare există și la alte secte creștine care aparțin mișcării protestante. Este vorba despre

fracțiunea numită Anabaptist, înființată la începutul secolului 16 ca o ripostă la cea a lui Martin Luther. Ei susțineau că reforma acestuia nu era destul de extremistă. Printre altele, ei spuneau că bebelușii nu pot fi botezați, fiindcă ei la vârsta lor vulnerabilă nu sunt în stare să se dedice credinței creștine. Așa că ei au impus botezul la vârsta majoratului. La fel și urmașii lor, secta Amish din SUA și Canada, botează tineri numai după ce au ajuns la majorat și după ce au învățat regulile sectei. La fel și secta Hutterites, o altă ramură comunală a sectelor Amish și Menonite, fac botezul la vârsta între 19 și 26 de ani, după ce învață la înțelepții sectei.

Poate că această comparație ne poate explica de ce Toraua vede apartenența la poporul evreu ca un proces religios-spiritual. Un om tânăr care încă nu a ajuns la o stare de maturitate nu este luat în considerare ca fiind israelian. Numai cine este în stare să primească credința Israelului și loialitatea față de Tora aparține poporului Israel. Doar acele numărări în Tora nu s-au făcut cu scopul unui război anumit, ci mai degrabă sunt legate de slujirea lui Adonai și ținerea *mițvoturilor* din Tora. Putem trage concluzia că numai cei care sunt numărați sunt absolut obligați la păstrarea *mițvoturilor*. [De aici putem poate învăța că nu este de ajuns să te naști evreu ca să aparții total poporului evreu, ci este nevoie de educație potrivită și de conștientizare, care depind de vârstă și dau o maturitate sufletească.](#)